

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUD. Naděždy Treschlová a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobkyně: **N. T. H.**, nar. X, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupena Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 29.12.2008, č.j.: CPR-15615/Čj-2008-9CPR-C216,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 29.12.2008, č.j.: CPR-15615/Čj-2008-9CPR-C216, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 16.10.2008 č.j. CPPH-23687/ČJ-2008-60, a kterým bylo toto usnesení o zastavení řízení potvrzeno.

K výzvě soudu žalobu doplnila o důvody, které ji k podání žaloby vedly, a v tomto doplnění uvedla, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že povolení k dlouhodobému pobytu bylo zrušeno z důvodu, že účastník řízení přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza dle § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č.

326/1999 Sb.). Nesplnění podmínky je spatřováno v porušení § 15 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, tedy v nepředložení přehledu o příjmech a výdajích. Žalobkyně namítla, že z § 37 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. vyplývá, že správní orgán je povinen v rámci vedeného řízení posuzovat přiměřenost případného rozhodnutí, zejména dopady do soukromého a rodinného života cizince. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán sice hodnotil přiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života účastníků, nicméně v rozporu s § 3, s § 50 odst. 3 a s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Správní orgán neuvedl žádné konkrétní skutečnosti ani důkazy, které ho k takovému rozhodnutí vedly, a jeho tvrzení jsou v rozporu s faktickým stavem věci. Správní orgán se zabýval výhradně okolnostmi svědčícími v neprospěch žalobkyně a zcela pominul okolnosti svědčící v její prospěch, a to zejména rodinné a soukromé vazby účastníka řízení na území České republiky, které jsou zásadní pro posouzení přiměřenosti dle § 37 odst. 2 poslední věty zákona č. 326/1999 Sb. Tyto rodinné vazby musely být správnímu orgánu zřejmé ze spisového materiálu, který obsahuje žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, kde jsou uvedeni rodinní příslušníci žadatele. Žalobkyně uvedla, že má na území České republiky manžela pana P. T. D. a dvě nezletilé děti P. B. N., nar. X, a P. Q., nar. X, všichni s povoleným trvalým pobytem na území České republiky. Žalobkyně shrnula, že rozhodnutí o zrušení dlouhodobého pobytu na území České republiky bylo opatřením v rozporu s § 37 odst. 2 zákona č. 326/1992 Sb. a dále v rozporu s § 3, 50 odst. 3 a 68 odst. 3 správního řádu. K žalobě žalobkyně připojila rodné listy svých synů a oddací list ze dne 4.2.2004.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyni byl na území České republiky povolen pobyt na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání, který byl prodlužován jako dlouhodobý pobyt za stejným účelem a s platností do 2.10.2008. Dne 27.5.2008 bylo vydáno rozhodnutí o zrušení dlouhodobého pobytu, které nabylo právní moci dne 18.6.2008. Žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu byla podána dne 19.9.2008, tedy v době, kdy byl již pobyt pravomocně zrušen. Žalobkyně tedy nebyla oprávněna k podání žádosti. Pokud se jedná o namítaný dopad do soukromého a rodinného života žalobkyně, k této otázce žalovaný uvedl, že není zmocněn k udělování výjimek ze zákona. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu s příslušnými předpisy a rozhodnutí vydaná v obou stupních mají všechny náležitosti požadované správním řádem. Z uvedených důvodů pak žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Při jednání zástupce žalobkyně doplnil důvody uvedené v žalobě a namítl, že o odvolání bylo napadeným rozhodnutím rozhodováno, aniž by odvolání bylo odůvodněno a aniž by k odůvodnění odvolání žalobkyně byla správním orgánem vyzvána. Tento nedostatek má za následek v podstatě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se nevypořádalo s žádným odvolacím důvodem. Z důvodů uvedených v žalobě a při ústním jednání pak navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že rozhodnutím Policie ČR, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Praha, Inspektorátem cizinecké policie Praha, ze dne 27.5.2008 č.j. CPPH-002955/CI-2008-60 bylo paní N. T. H. zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.6.2008.

Dne 22.9.2008 byla Policii ČR, Oblastnímu ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie, doručena žádost žalobkyně o prodloužení dlouhodobého

pobytu. O této žádosti rozhodl správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 16.10.2008 č.j. CPPH-23687/ČJ-2008-60 tak, že správní řízení o žádosti jmenované o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se dle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastavuje. V odůvodnění tohoto usnesení správní orgán uvedl, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je dle § 42 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. oprávněn podat cizinec, který na území České republiky pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů, hodlá na území přechodně pobývat po dobu delší než 1 rok a trvá-li stejný účel pobytu. Doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu lze opakovaně prodloužit. Žádost o povolení je cizinec povinen podat nejdříve 120 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti povolení k pobytu. V případě, že podání žádosti ve lhůtě zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; povolení k pobytu se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné (§ 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.). Dále uvedl, že žadatelce byla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání do 2.10.2008. Dne 27.5.2008 však bylo vydáno rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.6.2008. Z uvedeného je zřejmé, že byly splněny podmínky dle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., neboť v době podání žádosti žadatelka neměla platné povolení k pobytu na území České republiky a tedy nebyla oprávněna podat žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Proti tomuto rozhodnutí podal zástupce účastnice řízení odvolání, ve kterém uvedl, že toto odvolání odůvodní ve lhůtě do 30 dnů. Toto odvolání blíže odůvodněno nebylo a o tomto odvolání rozhodl odvolací orgán, tj. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie v Praze, rozhodnutím ze dne 29.12.2008 č.j.: CPR-15615/Č.j.-2008/9CPR-C216 tak, že odvolání se zamítá a usnesení prvostupňového orgánu se potvrzuje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán zrekapituloval dosavadní průběh řízení a po přezkoumání předloženého spisového materiálu konstatoval, že žádost o povolení dlouhodobého pobytu byla podána v době, kdy cizinka již nebyla oprávněna k podání žádosti, neboť dne 27.5.2008 bylo vydáno rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, které nabylo právní moci dne 18.6.2008. Zaniklo tedy tímto právo podání žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Odvolání bylo posouzeno a v plném rozsahu bylo přihlédnuto ke všem předloženým dokladům a uváděným důvodům. Odvolací orgán shledal, že odvolání neobsahuje takové náležitosti, které by vedly ke změně nebo zrušení původního usnesení.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

V daném případě bylo napadeným rozhodnutím v odvolacím řízení posuzováno rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobkyně ani v žalobě ani v jejím doplnění ze dne 3.4.2009, ke kterému byla soudem vyzvána, nevnesla žádné námitky proti důvodům, pro které bylo řízení zastaveno, ani netvrdila, že by v řízení došlo k takovému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Její námitky v těchto podáních směřují výhradně proti nedostatečnému posouzení dopadu zrušení povolení k dlouhodobému pobytu rozhodnutím Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, Inspektorátu cizinecké police Praha ze dne 27.5.2008 č.j. CPPH-002955/CI-2008-60 do jejího rodinného a soukromého života. Toto rozhodnutí

však nemůže být předmětem přezkumu v tomto řízení, neboť se ve vztahu k napadenému rozhodnutí nejedná o rozhodnutí podkladové.

Obecně lze konstatovat, že v daném případě byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 169 odst. 7 písm.d) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění platném v době vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v době podání této žádosti bylo již pravomocně zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu, nemohla být žalobkyně oprávněna podat žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a správní orgán proto byl oprávněn řízení zastavit.

K námitce vznesené při jednání dne 14.3.2013, že žalobkyně nebyla ve správním řízení vyzvána k doplnění podaného blanketního odvolání, je třeba uvést, že tímto žalobním bodem se soud nezabýval z následujících důvodů.

Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 71 odst. 2 s.ř.s. žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že žalobu proti rozhodnutí ve věci pobytu cizince na území České republiky je třeba podat do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Pouze v této lhůtě lze také rozšiřovat žalobní body. V daném případě bylo napadené rozhodnutí doručeno zástupci žalobkyně dne 27.1.2009. Od tohoto dne se začala odvíjet lhůta pro podání žaloby a pro vymezení žalobních bodů. Tato lhůta skončila dnem 26.2.2009, pouze do tohoto dne žalobkyně mohla rozšiřovat žalobní body, případně shora uvedenou námitku byla oprávněna uvést v doplnění žaloby, ke kterému byla vyzvána soudem. Pokud k uplatnění nového žalobního bodu došlo až při jednání dne 14.3.2013 stalo se tak po marném uplynutí lhůty a soud tedy není povinen se takovým žalobním bodem zabývat.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. března 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová